

de marskramer op de markt

23/03/2009 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

De mand van de marskramer zat vol met spullen. De last drukte op zijn schouders en maakte dat de reis door het woud langer voelde dan deze in werkelijkheid was.

Lange tijd had de marskramer ervoor kunnen zorgen dat zijn mand enkel gevuld was met spullen waar hij zelf ook enthousiast over was. Als hij ze op een jaarmarkt aan de man moest brengen, dromden tientallen mensen rond zijn mand en was hij binnen korte tijd helemaal 'los'. Zijn handelswaar was gewild en dit gaf hem een voldaan gevoel.

Nu zat zijn mand vol met overbodige rommel die hij telkens eerst uit moest pakken als hij op een markt stond. Hoe kwam hij er eigenlijk aan? Het waren dingen die hij had toegestopt gekregen. Zonder ze eerst uit te pakken, kwam hij niet bij de rest. Ja de rest, zo was hij de spullen gaan noemen die hem vroeger enthousiast hadden gemaakt. Droevig laadde hij alles uit en de mensen op de jaarmarkt liepen langs hem heen tot hij aan het eind van de dag alles weer in moest pakken.

Zo gingen de dagen en de weken voorbij. Totdat er opeens een klant enthousiast tegen hem begon te praten: "Wat een mooie spullen zijn dit. Echt iets wat ik goed kan gebruiken! Zou je het voor me in kunnen pakken?" Verbaasd keek de marskramer in het gezicht van een enthousiaste vrouw. Ze hield de spullen onder zijn neus terwijl ze lachte. "Sta je volgende week hier weer? Zou je dan meer mee kunnen nemen voor mij?"

Aan het eind van de dag wilde de marskramer zijn spullen weer inladen. Hij begon met de koopwaar waar hij vroeger zo enthousiast over was geweest. Toen hij hierna de rommel in wilde laden, verstijfde hij. Hij keek om zich heen of er geen schouten of opzichters aanwezig waren, bond de mand op zijn rug en liet de rommel staan.

Hij was bijna bij de stadspoort, toen hij achter zich geschreeuw hoorde: "Stoppen jij! Je moet je rommel opruimen en meenemen. Hier komen!"

Maar de marskramer was lichtvoetiger dan ooit. Het was zelfs alsof hij begon te zweven: eerst alleen langzaam zijn hakken, daarna zijn tenen en vervolgens hing hij los van de grond. Steeds hoger en hoger steeg hij. Weg van het geschreeuw, weg van de rommel.

Markten, spullen, mooie spullen, geluk, enthousiasme en een tevreden lachende marskramer. Maar de schout keek hem lang na en had zijn eigen gedachten.